

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר ויקרא כה. א

כתב מוהר"ר יחיא בדיחי בחיבורו 'חן טוב' וז"ל: הקשו המפרשים ז"ל, למה במצות השמיטה ייחסה בהר סיני יותר משאר המצוות, וכל המצוות כולן ניתנו בהר סיני. וכל אחר מצא טוב טעם, ושבעים פנים לתורה. אף אני אענה חלקי, אם יכשר בעיני אלדיים ואדם: הנה בפרשת בראשית כתבנו בשם הרב ערבי נחל ז"ל, שנודע מספר יצירה, שכל מה שברא הקב"ה, ברא במשקל אחר, עולם, שנה, נפש. ובכל אחד יש כלל ופרט עד אין מספר. ולכן מוטל עלינו בכל דברי התורה, להביט כל אחד לפי שכלו, איך הדבר ההוא בעולם, שנה, נפש, עד כאן:

אם כן, ראוי להביט איך מדת הענוה באה בעולם, שנה, נפש. והנה בדרך כלל אפשר לומר כי הענוה בעולם, הוא הר סיני, שבחר בו השם יתברך ליתן התורה לישראל, מפני קטנותו ושפלותו. ולזה תמצא סיני גימטריא ענוה. ואין זוכה להבין התורה, אלא מי שהוא ענו, דוגמת סיני שהוא שפל שבהרים, ומצא מין את מינו וניאור:

ובטעם השמטה, כתבו המפרשים ז"ל, שבאה להשריש באדם מדת האמונה והבטחון. וידוע ששורש האמונה והבטחון, באה מתוך ענוה ושפלות הלב, ועזיבת הרבות הון, כמו שאמר הכתוב פן תאכל ושבעת וכו' וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה ורם לבבך ושכחת וכו': על כן באה מצות השמטה שלא יזרע ולא יקצור ולא יבצור כרמו, למעט אסיפת הון, כדי להשריש באדם מדת השפלות והענוה, המביאה אותו לידי מדת האמונה והבטחון, ולא ירום לבבו. וגם כשרואה הארץ בלא עבודה, ולא תצמיח שדהו, הוא משפיל ומכניע לבו יותר מכל השש השנים:

וזוהי מדת הענוה בשנים, דוגמת שפלות הר סיני. ולזה הזכיר במצוה זו הר סיני, מטעם מצא מין את מינו, להורות שהשנה הזאת דוגמת הר סיני. ומדת הענוה בנפש, אינה צריכה ביאור, כי באה באדם ממילא כמו שכתבנו. ובדרך כלל היא נשמת משה רבינו עליו השלום, שנאמר בו ומשה ענו מאד מכל האדם. עכ"ל.

מלבד מה שצריך תמיד לדבר בכלל ועם הילדים בפרט, בתיעוב הגאווה ובמעלת הענוה. יש לספר להם מעשיות על גדולי הדורות [ועל אבותינו חכמי תימן נע"ג יש רבות לאין ספור] דאז הדברים נמשכים על ליבותיהן ולכן נקראים אגדות עיין בפרי עץ חיים אגדתא דפסחא אות ב'.

ואין ספק שהדוגמה האישית של ההורים והמתחנכים היא הדפוס שבו יתנהגו המתחנכים תחתיהם, והוא מאחד הדברים הקשים, מפני שאדם עובר במהלך כל יום דברים הגורמים לו לצאת משלוותו. אך היא הנותנת, שמכיון שעובר רבות ויכול להגיע הרבה פעמים למצבים אלה, נמצא שיש לו הזדמנויות רבות להראות לילדיו מהי ענוה.

גם צריך להפשיט הדברים למעשה, ר"ל, לתת דוגמאות מהחיי יום יום של הילדים כיצד מגיעים לזה, כגון, לוותר במשחקים, לא להגיב אם עשו לכם פרצופים או צחקו עליכם וכו'. והיסוד לתת כלים לילדים להצליח בזה, הוא, להסביר להם שיש לחשוב על השני שעושה דברים לא טובים, שהוא מסכן שמגיע למצב הזה, ולהתפלל עליו בלבן שהי יתן לו דעת להתנהג בדרך ארץ ובריאת ה'. ולא כתבנו אמונה, ר"ל, להאמין שאם הילד עשה לי זאת הי' שלח אותו. מפני שילד קטן קשה להבין זאת.

פניני הלכה

מנהגינו ללמוד משניות כליל שבועות

מתוך מקרא קודש דיני ומנהגי חג השבועות פ"ד ה"ה להרה"ג משה רצאבי שליט"א

המנהג שאחר קריאת פסוקי תורה נביאים וכתובים, לומדים ששה סדרי משנה, משנה ראשונה ואחרונה מכל מסכתא ומסכתא. וכן עיקר, ואין לשנות. ובוזה אנו מקיפים בלימוד הלילה הקדוש הזה כל חלקי תורתנו הקדושה, תורה שבכתב, ותורה שבעל פה, ולאחר מכן רזין דאורייתא, והחוט המשולש לא במהרה ינתק (וכן מפורש בשל"ה ללמוד משניות. וידוע המעשה המופלא עם מרן הבית יוסף בלילה זו שנגלתה להם השכינה בבית מדרשו ודיברה עמם והיה זה בזמן לימוד המשנה. וכמפורש שם בשל"ה בשם מהר"ש אלקבץ שכתב כל שראו עיניו שם. וכ"כ בסדר היום שאחרי שיסיים פסוקי תורה שבכתב יעסוק בתורה שבעל פה. וכ"כ מהר"ר יוסף יוזפא ביוסף אומץ אות תתנ"ב. וכ"כ מהר"י אורנישטיין בישועות יעקב סי' תצ"ד סק"א ונתן טעם לכך. ולשון שיע הגר"ז סי' תצ"ד ס"ג עיקר העסק יהיה בתורה שבעל פה ע"כ. וכן משמע מלשון הוזה"ק פרשת אמור דף צ"ח ע"א למילעי בהאי המשך בעמוד האחרון

יתבררו מן שמיא, האנשים יקרי המעלה, אשר ידם בתי' חזקה, וכל מעשיהם בצנעא רבה, ידיעו היקרים והאתוהבים, ר' יצחק סזן ור' של שיאזי הי"ו. יהי' שיתמלאו כל משאלות לבם לטובה, ויראו כל צאצאיהם מגדולי הדור הבא, מאריכים ימים בגריאות איתנה ומאור על הפנים, אכ"י

מחידושי רבותינו

לימוד התורה

מזהר"ר חיים סנואני זצ"ל בארזי הלבנון עמ' קצ"ז

עוד דע אחי, כי העוסק בתורה אין יצר הרע שולט בו, כמו שאמרו חז"ל

שאמר הקב"ה, בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין. ועוד אמרו, אם פגע בך מנוול זה, משכהו לבית המדרש, אם אבן הוא נימוח, אם ברזל הוא מתפוצץ. ואפשר שזהו סוד מה שאמר הכתוב עץ

חיים היא, שהתורה היא נקראת עץ חיים, כי היא סם חיים לעוסק בה, וכל מאן דאתפרש מאוריתא, כאלו אתפרש מחיי, והיא סם מות ליצר הרע, שאינו יכול לקרב אליו. שכן תמצא עץ חיים היא, הוא סופי תיבות צמ"א, והוא גימטריא קל"א, וכן סמא"ל הוא גימטריא קל"א, והוא סמא"ל והוא יצר הרע. וזה בא לרמוז, שאם תלמוד בעץ חיים שהיא התורה, אז יצר הרע שהוא סמא"ל, שהוא גימטריא קל"א, שהוא בסופי תיבות עץ חיים היא, לא יקרב אליך.

ואז כיון שעוסק בתורה, אז נשפל יצר הרע, ויגיע עד עפר הנקרא קל"א בלשון הגמרא, כמו שאמרו, אמר רבא, האי צורבא מרבנן דמי לפרציא דתותי קלא, כיון דנבט נבט. וכן אמרו, בירא רשתית מינה מיא, לא תשדי ביה קלא. וקלא היינו עפר. ולכן אם עוסק האדם בתורה, נשפל יצר הרע שהוא סמא"ל שהוא גימטריא קל"א, ויגיע עד קל"א שהוא עפר. וכן סמא"ל הוא גימטריא קל"א, להורות שהוא ארור ומקולל, כי הוא נחש הארור, הוא סמא"ל, הוא יצר הרע.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות 'לפרשת אמר'
אחודה חידה! המקלל 'ויצא' (ויקרא כד. י.), משה נצטוו 'הוצא' (שם שם טז), וישראל הוציאורו 'ויוציא' (שם שם כג). הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו. מי בתמונה: הרב שבתאי מחדון.

אחודה חידה!
ראשיתה ואחריתה שווים
אך לא ברוב השנים
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

והנה עסק התורה צריך להיות בפרד"ס בכלל, כי הנה אמרו שאם לא עסק באחד מהם, חוזר עליו בגלגול. ודע אחי, כי כשם שהאדם הוא הגוף ונשמה, כן התורה היא בחינת גוף ונשמה. וכתב הרח"ו על רבו האר"י זצ"ל בשער רוח הקודש דף ט' ע"ג, שרבו היה מעיין ששה פירושים של פשט בהלכה, ופירוש השביעי על דרך הסוד, בסוד ששת ימי החול והשביעי הוא יום שבת. ואני הצעיר נהגתי ללמוד בתחילה הלכה, ואח"כ דרך סוד בספרים שנמצאו בידי, ואח"כ בפשט היינו בדרשות ורמזי רבותינו ז"ל. וזה נכון. (ואח"כ בספרי הקבלה). זה דרכי בכל יום ויום.

וכתב הרב בעל מדרש תלפיות אות ח"ת ענף חלקי המצות דף קס"ג ע"א, כי התורה היא רמוזה באדם. בתורה יש אותיות נקודות טעמים ותנין, ובאדם יש עור ובשר עצמות וגידים. בתורה יש רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה, ובאדם רמ"ח איברים ושס"ה גידים וכו'. גם התורה פרד"ס, גם האדם מורכב מארבעה יסודות וכו', עיין שם.

ולפי זה, נכון שיעסק בפרד"ס התורה בכלל, כדי לתקן כנגדם ארבעה יסודות אש רוח מים עפר שבו. שאם חס ושלום יחסר אחד מהם, ישאר אחד מארבעה יסודות שבגופו פגום בלי תיקון. והתורה נבנית מארבעתם, מפרד"ס. ולפיכך אמרו חז"ל שכל התורה שלומד האדם, נברא ממנה מלאך. והוא מבואר בדברינו זה, לפי שהתורה היא כבחינת גוף האדם, בעור ובשר ועצמות וגידים ובארבעה יסודות. ולכך כך עסק התורה נברא ממנו מלאך טוב.

גם בזוהר הקדוש המשיל האדם לעולה ולתורה, כי האדם הוא עולם קטן. וזה לשון הזוהר תולדות דף קל"ד ע"ב, תא חזי, כל מאן דאשתדל באוריתא, איהו קאים עלמא, וקיים כל עובדא ועובדא על תיקוניה כדקא יאות. ולית לך כל שייפא ושייפא דקיימא ביה בבר נש דלא הוי לקבליה בריה בעלמא. דהא כמא דבר נש איהו מתפליג שייפין, וכלהו קיימין דרגין על דרגין, מתתקנין אלין על אלין, וכלהו חד גופא. הכי נמי עלמא, כל אינון בריין שייפין שייפין, וקיימין אלין על אלין, וכד מתתקנין כללהו, הא חד גופא ממש. וכולא כגוונא דאוריתא, דהא אוריתא כלא שייפין ופרקין, וקיימין אלין על אלין, וכד מתתקנין כללהו אתעבידו חד גופא.

הרי הזוהר המשיל התורה לאדם ולעולם. כי כשם שהתורה בשבעים פנים, וכל פן משונה מפן, וכיון שאדם מחברם יחד, ימצא שהם דרך אחת, והכל הולך אל מקום אחד, כדאיתא בזוהר הקדוש בפרשת ויקרא דף ו' ע"ב וזה לשונו, תא חזי, לית לך מלה דאמרין כללהו חבריא דא הכי ודאי ודא הכי באוריתא, דלא אזיל כלא לאתר חד, ולמבועא אתכנש וכו'. כן נמי האדם, אף על פי שכל אבר מאבריו משונה מחבירו, זה ראש וזה יד וזה רגל, אף על פי כן כולם גוף אחד. וכן נמי העולם, אך על פי שהוא נחלק לכמה חלקים, זה ים זה מדבר זה יישוב זה הר זה בקעה זה שדה וכן הרבה, אף על פי כן כולם נקראים עולם בכלל. נמצא דצריך לעסוק בפרד"ס התורה בכלל, ולא יחסר אחד מהם. שאם חסר אחד מהם, מבטל כנגדו בגופו ובעולם חס ושלום, כי שלשתן דומין זה לזה, תורה עולם אדם, כמבואר.

והנה כל איש ישראל חייב בתלמוד תורה, בין עני בין עשיר, בין שלם בגופו בין בעל ייסורים, בין בחור בין זקן גדול. אפילו עני המחזיר על הפתחים, אפילו בעל אשה ובנים, חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה, שנאמר והגית בו יומם ולילה, עכ"ל (סוד ושלחן ערוך יו"ד הל' ת"ת סי' רמ"ז ס"א, והרמב"ם ז"ל וכל הפוסקים הראשונים ואחרונים, כולם פה אחד בזה הלשון). והתבונן בדבריהם שאמרו חייב לקבוע לו וכו', ולא אמרו צריך לקבוע לו וכו', אלא חייב וכו', בדרך חיוב דווקא. והוא להודיענו שאם לא קבע לו זמן לת"ת וכו', הרי הוא מתחייב בנפשו.

אבל היושבים בטלים ממלאכה, ואינם עוסקים בהלכה, הנה הם אפיקורסים ומינים וכופרים. אוי להם אוי לנפשם, בזה להם לעגה להם, לא יאבה ה' סלוח להם. שאינם עוסקים בתורה שנקראת עץ חיים, והיא חיי האדם, שנאמר כי הוא חייך ואורך ימך. ומאן דאתפרש מאוריתא, כמאן דאתפרש מחיי עלמא. ודע, כי הנה חיים במילוי כזה, חיי"ת יו"ד יו"ד מ"ם, היא גימ' תקמ"ח. ועוד חיים פשוט שהוא גימ' ח"ס, עם תקמ"ח, הרי תרי"ז, גי' התורה. כי התורה היא נקראת עץ חיים.

ועל כן אסור לאדם לישב בטל. אלא אפילו אם יש לו מלאכה ויגע מלעשות מלאכה, אפילו אם לא הגיע הזמן שקבע לו, המושך בעמוד הבא

- לרפואת יוסף בן משה דנין בשכחע"י
- לרפואת תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה
- לרפואת לזש"ק
- לרפואת שושנה בת יחיא רייבי בשכחע"י
- לרפואת שירה בת נח לוי בשכחע"י

מהליכות אבותינו

מחצית השנייה

סְדִינְיָן – הוא מדרש ספרי, מה שכיום אומרים סְדִינְיָן.

בגרה בתך מהר להשיאה

מובא בספר 'אהבת הקדמונים' להרה"ג שלמה אכלופי שליט"א על פס' זאץ ברגליים חוטא' (משלי י"ב) כלומר שהחפזון, כשלון, והחפזון מעשה שטן, להוציא שש מצוות שימצא בהן החפזון. הראשונה, אם בא לידך מעשה טוב יחוייב החפזון בה לא יבוא אחר זולתך לעשותו. וסוד מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה (מכות דף י" ע"א). השנייה, כשילושו את עיסת הפסח מהר בהכנתה. וסודה שלא תבוא לידי חמוץ כי חמוץ בפסח במשהו. השלישית, אם מת המת מהר בקבורתו. וסודו כבוד המת קבורתו (עיין מדרש הגדול פרשת וחי עמוד תת"כ). הרביעית, כששקעה השמש מהר להתפלל כי חובת התפילה כחוד הסיף. זהו שאמרו (שבת דף ל"ד ע"ב) שיעור בין השמשות, זה נכנס וזה יוצא, ואין אדם יכול לשער, וזריזין מקדימין לתפילת המנחה. החמישית, אם הענין ענן ביום ששי מהר בשבתך בשביל תוספת שבת, שלא תטעה ביום המעונן או יטעה בטרוף הדעת כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו. ויבא ליגע באיסור שבת. שאין אדם נשלם בדעתו לידע עתיו ורגעיו (עיין בר"ר י" ו) וצריכה כמה זריזות וזהירות, ולחקור באנשי ביתו אם יש זהירות בענין שבת כי שגגתה עולה זדון, ומי יודע דאולי המיקל במיעוט קולא בענין שבת, יבוא אל החמור. זהו שאמרו (ראשית חכמה שער היראה פרק ד' אות ל"ב, ויסוד הדברים כבר נמצא במדרש הגדול פרשת ויקרא עמוד קכ"ח) אל יצר לו לאדם שעבר עבירה קלה בשוגג אלא יירא ויפחד מעבירות אחרות חמורות שיעשו על ידו, שפתח שער ליצר הרע ליכנס, וזה נדרש על פסוק (קהלת י" א) זבובי מות. למה, שעבירה גוררת עבירה (אבות פ"ד מ"ב) ואל ישמח אדם שנודמנה לידו מצוה קלה ועשאה, אלא יגיל וישמח מאד שהקב"ה מזמין לידו כמה מצוות לעשותן כדי לזכותו לעולם הבא. למה, כי מצוה גוררת מצוה.

הששית, בגרה בתך מהר להשיאה. זהו שאמרו (פסחים דף ק"ג ע"א) בגרה בתך שחרר עבדך ותנה לו. וטב ליה בההיא זמנה ולא ליכסיף בכל דרי אוף בעלמא דאתי. ואל יבטיחנו יצרו לומר חס ושלום על בתי שתבוא תקלה על ידה, כי בת גדולים היא. זוהי עצת היצר הרע כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה (משלי ד' כ"ז) וכי דינה בת יעקב אבינו ע"ה רתיבא קדישה, ובת לאה אמנו הצדקת ע"ה, וכי היו ראויים לאותו מעשה. והמשכיל יבין ורבי אברהם ערוסי זלה"ה בקורא הדורות (מיסמ"ת עמוד ק"ג). וע"ע לרבי שלום מגהו זלה"ה בקונטרס נתיבות שלום (עמוד ו'). עכ"ל.

ואכן כך היה מנהג אבותינו בתימן להשיא את הבנות בעודן קטנות לאחר שבגרו ולמעט כאשר היו יתומות שאז השיאום אפילו קטנות ממש מחמת גזירת היתומים כידוע, ויש לידע דבתימן כבר בגיל קטן היו הבנות מוכנות וראויות לנישואין שהרי היו צמודות לאימותיהן ומסייעות לה בכל תפקידי וענייני הנשים. משא"כ היום שאינן כך ורק בגיל י"ז-י"ח בשילות ומוכנות לנישואין ועיין שע"ה אבה"ע סי' ר"ה ה"ח. וא"כ לא ימתין האדם עם בתו אלא בעת שמוכנה ישיאה ויקיים דברי חכמים.

מחידושי רבותינו

לרפואת

הרה"ג יחיאל בן יוסף גרפי בשכחע"י

המשך מהעמוד הקודם אפילו הכי לא ישב בטל אלא יעסוק בתורה. כי הלא ידוע מאמר רבותינו ז"ל (ברכות בית יהודה פ"ד סי' ל"ג) וז"ל, ר' זירא כי הוה חליש מגירסיה, הוה אמר אוזיל ואתיב אפתחא דבי ר' נתן, אמר כי חלפי רבנן, איקום מקמיהו וקבל אגרא. נפק. אתא ר' נתן בר טובי, אמר ליה, מי אמר הלכה בי מדרשא, אמר ליה, ר' יוחנן וכו', ע"כ. הרי מצינו שר' זירא כשיגע מתלמודו, לא רצה לנוח ולישב בטל, אלא קם והלך לישב בפתח דבית ר' נתן, כדי שכשיצאו כל החכמים מבית ר' נתן, יעמוד מפניהם ויקיים מצות עשה דמפני שיבה תקום והדרת פני זקן.

ועל כן צריך אדם שכשיגע ממלאכתו, שאל ינוח בבטלות, אלא יקח לו ספר וילמוד. שאם ישב בטל בעת ההיא, תחטפנו שינה מפני יגיעתו, ואז יתעצל אפילו ממלאכתו, שלא יוכל לעשות במלאכה, כי הוא יגע בתכלית היגיעה.

אבל משנאי י"י אשנא, יש כמה אנשים שאפילו תפילת שמונה עשרה אינם מתפללים, אף על פי שאין להם מלאכה, רק עומדים ממתים מטת סרוחים, ונוטלים ידיהם במהירות שלא כהלכה. ואחר כך אוכלים ושותים, ומעלין עשן כל היום, ועוסקים בדברים בטלים, ועושים מעשה נבלים. זה דרכם כל הימים. והם יגעים מהתפלל, ואינם יגעים מדברי התולים. ומצא אשה זונה היה להם, שתמיד הם שואלים מהשם בפייהם, מזונותיהם ומזונות אנשי ביתיהם. ה' הטוב יכפר בעדיהם, אם יחזרו בהם. והוא רחום יכפר עון וכו', אמן כן יהי רצון.

כשכיר שנה בשנה (ויקרא כא. ג)

שכירות שנה זו אינה משתלמת אלא לשנה הבאה, שתדע ששנת שמטה בזמנינו משמטת בכספים מיכן אמרו חכמים שכל השומר שנה שביעית בתקנה הב"ה שומר אותו מכל נזק, ומברכו הוא, וארצו, ומעשה ידיו, וקונה לו עבדים ושפחות, ובהמות הרבה, שנאמר והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולבהמתך וגו', וכל מי שאינו משמר שנה שביעית כראוי סוף שהוא מוכר את נכסיו שיש לו בבית הנקנין ביד, שנאמר או קנה מיד עמיתך, אם חזר מוטב ואם לאו שהוא סוף לווה ברבית שסמוך לו. וכי ימוך אחיך וגו' אל תקח מאתו נשך ותרבית וגו'. אם חזר מוטב ואם לאו סוף שהוא מוכר את עצמו שנאמר וכי ימוך אחיך וגו', ונמכר לגר תושב וגו', אם חזר מוטב ואם לאו סוף שהוא מוכר עצמו לע"ז שנאמר או לעקר משפחת גר. לא ירדנו בפרך לעיניך. שאין אתה מצווה עליו [אלא לעיניך], שנאמר לא ירדנו, אבל אם העבירו בתוך ביתו אין אתה מצווה עליו.

(ילקוט מדרשי תימן וחלק מדבריו הובאו במדרשים שונים, אך יש דברים שלא הוזכרו אלא רק במדרשי תימן יעויין היטב)

לעילוי נשמת חיים בן יחיאל נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיאל נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיאל נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

בהוראת מרן נשיא המוסדות הגר"י רצאבי שליט"א, עקב האסון במירון לא התקיימו הדלקת המדורה ושירים בת"ת, ובמקום זאת ישבו התלמידים וקראו תהילים לרפואת הפצועים ולעילוי נשמת הנפטרים

בדרכיהם אתהלך...

ישועת ה' כהרף עין (מיד)

והר"ר נחום והר"ר זכריה מנחמים ומדברים על לבם ואומרים, אל תיראו, התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום, כי ישועתו כהרף עין. וה' אתנו אל תיראום, חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם, כי ה' אלהיכם מתהלך בקרב מחניכם להצילכם, כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו. האספו ובואו אל בית ה' להתפלל אל ה' אלהינו.

וכן היה, כי נתקבצו כולם לערוך תחנה ובקשה, כל היום ההוא וכל הלילה, ולא טעמו פת לחם. ויהי בחצי הלילה, ויקומו שני הרבנים הנזכרים לעיל, ויפתחו את ההיכל, ויוציאו את ספרי תורה על התיבה. ויאמרו ה' הוא האלהים, ה' הוא האלהים, שבע פעמים. ויהי תקיעת שופרות, הושענות של הושענא רבה, הקפות התיבה, הפסוקים על טביעת המצרים.

וישמעו קול רעש גדול, ויתנועעו כל הבתים, ולא נודע דבר. אך האומות הקיצו משנתם בשמעם קול הרעש ונוגה ולהב כלהב המובת, ולא ידעו מה הוא. וישכימו בבקר, והנה אין בית האמאם, כי נטבע בארץ ביתו, והוא ובניו ונשיו וכל אשר לו, וסריסיו ומשרתיו ופרשיו וחילו, לא ידעו איפה הם. או נטבעו בארץ, או עלו באויר, כי אין יתרון למקומם. ויתמהו בני האדם מהפלא העצום אשר לא היה מקדם קדמתה, וייראו האומות יראה גדולה, וישמעו וימר לבבם, ויפל פחד ה' בלבם.

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון בהא"י
ליליא אוריתא דבעל פה וכו', ומשמע משניות, וזה חוץ מסתרי תורה. וכן דעת אאמו"ר שליט"א. וזהו דלא כמ"ש החיד"א בלב דויד פרק ל"א בשם הרב טור ברקת, והבן איש חי ש"א פ' במדבר אות ד', ומועד לכל חי סימן ח' אות י"ג, שלא ללמוד משנה בליל שבועות. וכן הובא בשמו בחמ"י ע"ש. ומה שיש אומרים כן בשם האר"י, זה אינו, כי בכתבי האר"י לא נזכר למנוע לימוד המשנה. ודוק. וע"ע כף החיים סי' תצ"ד סק"ט. ובספר האר"י וגוריו דף ק"ב. ואאמו"ר שליט"א האריך בזה בכתובים מספרים וסופרים, ולא נדפס עדיין:

התלמיד החשוב
שמעון ססה מכיתה ג' עשה
סיום בגרסא של
ש"ס משניות,
יה"ר שיזכה לידע כולם ע"פ
מימין - שמחים בשמחתו

חכמי תימן

הרב דוד בן זיא סודי זצ"ל חי לפני כמה מאות שנים לא ברור בדיוק מתי, וחבר חיבור על הלכות שחיטה. תנצב"ה.

שכר הנשים, ששולחות ילדיהן ללמוד תורה..
זו העוגה שהכינה אמו של שמעון ססה לרגל הסיום

שבת מעוש ליבו והפך לאכל מחולט

המומים ומזעזעים עד דכוחה על נפש על שומעה כי באה בהסתלק בחטף במעלת קדושים וטהורים בהלולא דרשב"י זע"א הבחור החשוב, עמו מפארים, חר"ך ובק וזאיד פנים,
עמל בתורה בשמחה, אהב למעלה נחמד למטה
היה **ישי מועלים ז"ל**
בם של יבלחט"א
ידרם הרב **ליאור זאיד מועלים**
שליט"א
תלמיד חביבו של מוח הגר"י רצאבי שליט"א רבות בשנים
המסר פשו ומאוד להרמת קח התורה בכלל ומסורת אבותיו ורבותיו ע"ג בפרט בעיר רכסים ע"א וגלילתיה כסא נחמאטא ונגר לאביו ולמשפחתו הנכבדה

תנחומי מן השמים

חה נפשו צורה בצחר חיים עם רשב"י וחבירו התנאים הקדושים. ועם שבע כיתות שלצדקם וחסידים. ובהרה יתעוררו לקח הימין. המוחלים בלב שובר ח"ת עטרת חיים - אלעד

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

לזשיק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזשיק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה